

«La banca i l'Ibex 35 sempre guanyen», lamenta la Plataforma del Sénia sobre el retorn del crèdit del projecte Castor

L'entitat recorda que el pagament públic es fa en plena pandèmia i sense haver-se iniciat el desmantellament

Evelio Monfort mostrant la placa de la fita del gasoducte de connexió de projecte Castor, a Vinaròs. | ACN (Arxiu)

La Plataforma Ciutadana en Defensa de les Terres del Sénia ha lamentat la convalidació al Congrés del reial decret llei per pagar amb deute públic el retorn als bancs de la indemnització avançada pel projecte Castor. El portaveu de l'entitat, Evelio Monfort, ha mostrat la seua indignació pel pagament de 1.350 milions d'euros públics, a més interessos de demora, per donar compliment a la sentència del Tribunal Suprem del passat octubre en un moment de pandèmia i crisi socioeconòmica. "Els diners per a la banca surten sempre. Teníem clar que no dixerien de cobrar. No importa qui governe i que hagen dit no quan estaven a l'oposició. Al moment de la veritat, l'Ibex 35 sempre guanya, és igual qui mane. Ahir es va demostrar", ha argumentat.

El moviment social, que des de l'any 2007 s'oposa al projecte Castor i ha exigit en nombroses ocasions responsabilitats pel seu fracàs en tots els àmbits, veu ara com el reial decret aprovat pel govern de PSOE-Unides Podem i convalidat al Congrés tanca el cercle financer dels grans beneficiaris pel fracassat magatzem de gas submarí. Critiquen, a més, que la decisió arribe en un moment especial delicat per a la salut de la ciutadania i la seua economia, dins d'un decret on es

barrejava la indemnització amb mesures de caire social.

En este context, Monfort ha recordat com de forma successiva les entitats financeres -Santander, Caixabank i Bankia- han estat, juntament amb la concessionària Escal UGS, controlada per Florentino Pérez, les grans beneficiades de l'operació. En el cas concret de la indemnització per fer efectiva l'extinció de la concessió, el llavors govern del PP va bastir una operació legislativa i financera, encarregant a Enagás el traspàs dels drets de cobrament als bancs a canvi de que avancessen, via crèdit, els 1.350 milions d'euros.

"Quan l'interès estava en tipus negatius, la banca va deixar els diners al govern per un 4 i escaig per cent. Els haurien pogut treure a 0 i poc anant Europa", ha recordat Monfort. Ara, a banda de la indemnització s'han de sumar diversos milions d'euros en interessos de demora. Per contra, remarca, al territori li ha quedat la planta terrestre i la marina, pendents desmantellar. "Hi ha uns taps baix del mar que caducaven el 2020 i estem a 2021. Només posaran els definitius quan es desmantelle", ha retret.

Enagás disposa des de fa mesos d'un projecte redactat per efectuar l'operació, però el govern espanyol encara no ha anunciat quan s'executarà efectivament. Monfort avisa que el retard posa en perill la seguretat dels pous i podria tenir conseqüències ambientals si no s'hi posa remei de forma imminent.

Addicionalment, més enllà del desmantellament encara pendent i sense data d'unes instal·lacions hivernades des de fa cinc anys sense cap utilitat, la Plataforma que els pagesos expropiats per la construcció dels gasoductes i d'altres instal·lacions, sobre les quals pesen servituds, encara no saben quan les podran recuperar plenament.